

lehetőségeim jók, rajtam múlik, tudom-e folytatni. Nem sajnálkozom a múlton, örülök, hogy talpon maradtam. Kellemetlenkedni lehet az emberrel, agyonverni nem.

Aki nem akar saját bőréből kibújni, az negyvenéves korára elmondhatja, jövője példaképe saját múltja. Azt akarja folytatni, amit elkezdett. Lassú folyású? Óvatos duhaj? Az éréshez idő kell, sok jó gyümölcs lassan érik. Hatalmas hit is kell hozzá, önbizalom. Aki ide-oda kapkod, vagy nagy az önbizalma, vagy nagyon kevés. A lassú folyásúakra lehetne azt is mondani, nincs bátorságuk újra kezdeni. Nagyobb bátorság kell végigcsinálni, amit elkezdünk. Ha lehet egyáltalán a végére jutni. Sokszor kevés egy élet rá, az egyetlen útra is.

HORVÁTH DEZSÓ

Szerkesztői asztal

A Magyar Írók Szövetsége Dél-magyarországi Csoportja december 16-án találkozót rendezett a szegedi Sajtóház klubjában. Tóth Béla titkári beszámolója után Vörös László, lapunk főszerkesztője a Kulturális Minisztériumban lezajlott értékelés alapján tájékoztatót adott az elmúlt év munkájáról és a Tiszatáj jövő évi terveiről.

Fiatalkorú művészek — mérlegen címmel rendezett előadást a szegedi írócsoport és a TIT Csongrád megyei Szervezete. Az előadó Agárdi Péter, az MSZMP KB munkatársa volt.

A Korunk Galéria Ady-kiállításának anyaga (grafikák, festmények, plakettek,

szobrok, művészfotók) külön füzetben — Kántor Lajos és Rítóók János szerkesztésében — jelent meg Kolozsvárott. „... a kiállított alkotások ... felfogásbeli változatossága mutatja: a versek révén képzőművészeink számára személyessé vált az ismeretség, a barátság — az elkötelezettség. Nemcsak Ady-élményükről vallanak, hanem önmagukról is; arról, mit jelent ma nekik, nekünk az »álmoknak léglója« s »a legszentebb hivatalok«.”

A Bölcsész, a JATE BTK KISZ-szervezetének lapja külön Ady-számot adott ki. A bölcsészhallgatók írásai közül Lovas Dániel *A kényszerűség fája*, Csapody Miklós *Ady hídja*, Nagy Péter *Ady-tanítás a szakközépiskolában*, Zsályn Tibor *Babonák ürügyén* című tanulmányát emeljük ki.